

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Α' ομάδα

1. Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων παιδιών, άλλοτε ευχάριστες και άλλοτε δυσάρεστες.
 - α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;
 - β) Ποιος είναι ο δικός σου «μαγικός» φίλος, το σταθερό εκείνο χέρι που σε στηρίζει στις δυσκολίες της ζωής σου και σε βοηθά να γίνουν χρωματιστά και αληθινά τα όνειρά σου;

2. Σελ. 61, «Φίλιππε, δε θα είσαι ποτέ καλά... και μας πληγώνει».
Σελ. 91, «Είπε πως αν κάνεις έναν άνθρωπο... κρύβονται μέσα μας».

Σελ. 136, «Μη φοβάσαι. Αν η αγάπη φωτίσει την καρδιά σου, χιλιάδες καρδιές θα φωτίσει».

Σελ. 165, «Όταν σε βρίσκει ο πόνος της ζωής... έτοιμη να τη δεχτείς».

Σελ. 183, «Ότι οι νέοι πρέπει να διαβάζουν... ν' αλλάξει την ασχήμια».

Σελ. 198-199, «Η θέση μας είναι... για να πετάξουν πάλι βλαστούς».

Σελ. 232, «Οι πιο πολλοί άνθρωποι... εξαλείφεται».

Σελ. 239, «Θυμάμαι τη μέρα... είναι κρυμμένος».

Αφού επιλέξεις τρία από τα παραπάνω αποσπάσματα που σε άγγιξαν περισσότερο, να καταγράψεις τις δικές σου σκέψεις.

1. α) Το βιβλίο «Χάρτινη αγκαλιά» διηγείται την ιστορία μιας παρέας παιδιών του λυκείου, τα οποία να ανακαλύψουν τον ίδιο τους τον εαυτό και να πετύχουν να υλοποιήσουν αυτό που τους εκφράζει περισσότερο. Φυσικά ο καθένας τους προσπαθεί ξεχωριστά να αντιμετωπίσει τα δικά του προβλήματα. Κύριος χαρακτήρας του βιβλίου είναι η Θάλεια, η οποία υποφέρει από μια αρρώστια που την ξεπερνά πολλές φορές με όπλο τον πόνο που της προκαλεί. Εκείνη, βέβαια, βρίσκει τη δύναμη να νικά την αρρώστια έχοντας δικό της όπλο τα βιβλία και τη σοφία τους.

Η Θάλεια έχει βρει συντροφιά στο βιβλίο, το οποίο έχει μέσα του λόγια μαγικά, λόγια που της δίνουν να καταλάβει την αξία της ζωής και το πως δεν πρέπει να αφήνει τα στενάχωρα πράγματα να της στερούν τα όμορφα, αυτά που απολαμβάνει η Θάλεια συνεχώς. Ταυτόχρονα, οι φίλοι της αντιμετωπίζουν προβλήματα οικονομικά, οικογενειακά αλλά και προσωπικά. Τελικά, όλοι μέσα από την αγάπη τους, μέσα από τους φίλους τους και μέσα από τη χάρτινη αγκαλιά, η οποία τους προσφέρει την ευκαιρία να μοιραστούν αυτά που τους απασχολούν και να διαβάζουν βιβλία, φαίνεται να καταφέρνουν να ξεπερνούν τα βάσανά τους και να συνεχίζουν να χαμογελούν. Φυσικά, καταλαβαίνουμε πως το κύριο μήνυμα του βιβλίου είναι πως ποτέ δεν πρέπει να το βάζεις κάτω, ακόμα κι αν οι καταστάσεις είναι πολύ δύσκολες. Η Θάλεια με την αρρώστια και το ατύχημά της, που προκλήθηκε προσπαθώντας να σώσει αυτό που της έδινε δύναμη στη ζωή, ο Λίνος που κατάλαβε πως δεν έπρεπε να αφήνει την κακία και τον θυμό να τον καταλαμβάνουν, γιατί χάνει όμορφες στιγμές, ο Γιάννης και ο Φίλιππος που συνειδητοποίησαν πως, ό, τι κι αν περνάς, υπάρχει πάντα κάποιος να σε στηρίζει, να σε καταλαβαίνει, μας δίνουν να καταλάβουμε πως πάντα υπάρχει ελπίδα. Αρκεί μόνο να χαμογελάμε και να έχουμε πάντα το θάρρος να αντιμετωπίσουμε ό, τι κι αν συμβεί.

Όσον αφορά τα συναισθήματα που μου προκάλεσε το βιβλίο, είναι ανάμεικτα. Αρκετές φορές στεναχωριόμουν για αυτά που περνούσαν τα παιδιά. Σκεφτόμουν πως δεν τους αξίζει να περνούν τέτοιες δυσκολίες. Στη συνέχεια, όμως, κατάλαβα πως χωρίς αγώνα τίποτα δεν κερδίζεται. Φυσικά ένιωσα χαρά και ανακούφιση, όταν στο τέλος όλα πήγαν καλά, η χάρτινη αγκαλιά δημιουργήθηκε και απέδειξε πως βοηθά προς το καλύτερο τα μέλη της και η Θάλεια συνήλθε, άνοιξε τα μάτια της και χαμογέλασε ξανά. Τέλος, κατάλαβα πως αυτό που χρειαζόμαστε στη ζωή μας είναι η αισιοδοξία, ό, τι ακριβώς είχε και η Θάλεια και κατάφερε να προχωρήσει.

1.β) Όλοι χρειαζόμαστε ένα στήριγμα όχι μόνο για τις άσχημες στιγμές αλλά και για τις καλές. Προσωπικά εγώ δεν έχω κάποιον «μαγικό φίλο». Ο εαυτός μου είναι αυτός που βρίσκεται δίπλα μου. Βρίσκω τη δύναμη μέσα μου και πολεμώ οτιδήποτε με στεναχωρεί. Από μόνος μου ξεπερνάω τις δύσκολες στιγμές της ζωής μου. Φυσικά έχω τους φίλους μου και την οικογένειά μου, όπως η Θάλεια το βιβλίο, όπως κάποιο άλλο παιδί ένα μαγικό φίλο, που μου προσφέρουν αυτό το χέρι βοήθειας, και με βοηθούν να πραγματοποιήσω τους στόχους και τα όνειρά μου. Πάντα μπορώ να τους μιλάω για αυτά που συμβαίνουν στη ζωή μου και ξέρω ότι μπορώ να τους εμπιστευτώ. Ίσως χωρίς εκείνους να μην έβρισκα και τη δική μου εσωτερική δύναμη, για να αντιμετωπίσω ό,τι προκύπτει. Βασίζομαι σε εκείνους και στην αγάπη τους!

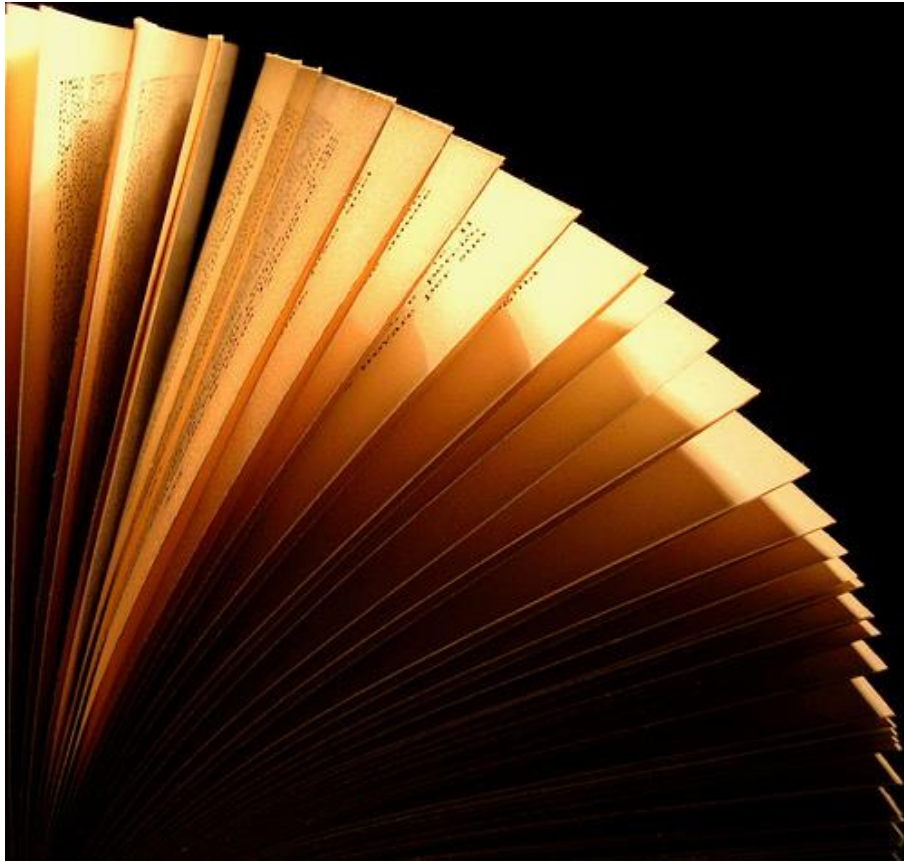

2. Στη σελίδα 136 του βιβλίου υπάρχει η φράση *Μη φοβάσαι. Αν η αγάπη φωτίσει την καρδιά σου χιλιάδες καρδιές θα φωτίσει.* Από τη στιγμή που διάβασα την πρόταση, κατάλαβα πόσο μεγάλη σημασία έχει. Όταν ένα άτομο είναι ευτυχισμένο, αυτό εκπέμπεται προς τα έξω. Σκέφτομαι πως, αφού η καρδιά του ατόμου αυτού δέχεται αγάπη και δίνει αγάπη, φωτίζει το πρόσωπο του όλο. Η ενέργεια του ανθρώπου αυτού είναι θετική, είναι ένας χαρούμενος άνθρωπος και δείχνοντάς το αυτό δε γίνεται παρά τα όμορφα αυτά συναισθήματα να μεταδοθούν και στους γύρω του. Γι' αυτό πρέπει πάντα να χαμογελάμε!

Στη συνέχεια μια άλλη φράση που με άγγιξε και με έβαλε σε σκέψεις είναι αυτή της σελίδας 198-9 που λέει *Η θέση μας είναι εδώ, ακόμα κι αν έχουν σπάσει τα φτερά μας. Στην πέτρα σφηνώνουν τις ρίζες τους τα δέντρα.* Σημαίνει πως ακόμα κι αν οι προσπάθειες μας για να καταφέρουμε κάτι απέτυχαν, ακόμα κι αν όλα πάνε στραβά δεν πρέπει ποτέ να το βάζουμε κάτω, ειδικά αν ξέρουμε ότι αυτό το «κάτι» μας αξίζει ή αν πραγματικά το θέλουμε πολύ και θα μας συμπληρώσει. Πρέπει να επιμένουμε και να είμαστε δυνατοί να αγωνιζόμαστε για το καλό μας.

Τέλος, η πρόταση που για μένα σημαίνει πολλά και δεν πρόκειται να ξεχάσω εύκολα είναι αυτή που λέει *Οι πιο πολλοί άνθρωποι περνούν από τη ζωή μας αθόρυβα, χωρίς ν' αφήσουν ίχνος και ο καιρός σβήνει τη θύμησή τους. Κάποιοι όμως τη σφραγίζουν, με χρώμα που δεν εξαλείφεται...* Με έκανε να καταλάβω πως πρέπει να εκτιμήσω μερικά άτομα περισσότερο. Έχει τύχει να γνωρίσω άτομα που μετά από καιρό να εξαφανίζονται από τη ζωή μου. Αποδείχτηκε φυσικά πως δεν ήταν άτομα που άξιζαν την προσοχή μου. Είναι, όμως, και μερικά άλλα άτομα, όπως οι κολλητοί μου, οι οποίοι ήρθαν στη ζωή μου έτσι τυχαία και έμειναν και είμαι σίγουρος πως θα μείνουν για πολύ καιρό ακόμα. Όμως, δεν αρκεί μόνο να λέμε πως είμαστε φίλοι αλλά πρέπει με μικρές καθημερινές πράξεις να τους αποδεικνύουμε την αξία που έχουν για εμάς και το πόσο νοιαζόμαστε για εκείνους.

Βασίλης Πολυχρόνης, Β2

ΒΙΒΛΙΟ

ΑΓΚΑΛΙΑ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

ΖΩΗ

ΦΟΒΟΣ

ΑΓΑΠΗ

ΦΙΛΟΣ

ΟΝΕΙΡΟ

ΜΗΝΥΜΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΔΙΑΒΑΣΜΑ